

на лозата да бждатъ поставени по възможность на еднаква височина и равномѣрно разпределени около главината; отъ това пъкъ ще имаме правилно и равномѣрно разпределение на филизите. Разбира се, че правилното разпределение на последните и уравновесяване на силата имъ се постига и допълня още съ **филизенето**, т. е. съ отстраняване на излишните филизи, пречупване и кършене на по-силните и пр.

3. Да се държи равновесие между плодните и неплодни части на лозата.

Знае се, че плодни пръчки съ **само едногодишните** стоящи на двугодишно чепче. Изкараните филизи отъ по-стара дървесина съ, изобщо, неплодни презъ същата година. Като се има предъ видъ всичко гореказано, остава на всъки лозарь и рѣзачъ **разумно** да оставя ежегодно на всъка лоза плодни и неплодни филизи, **съобразно нуждата и силата**; защото **само така може да се разчита**, вънъ отъ всички други условия и причини, на редовно плодородие и по-дълъгъ животъ на лозата. И тукъ е мястото да припомнимъ, че не малко български лозари, неспазвайки гореизложеното по рѣзитбата, по незнание или умишлено за повече плодъ, **преждевременно похабяватъ и унищожаватъ лозята си.**

Видове и системи рѣзитби.

У насъ съществуватъ главно два вида рѣзитби: 1. чепово и 2. рѣзане на плодна пръчка. Отъ своя страна чеповото рѣзане се дѣли на къси чепчета съ 1—2 будни пѫпки и дълги — съ 3—4. Грамадното большинство отъ нашите лозя е съ чепова рѣзитба на чашовидна форма.

Има, обаче, центрове въ севлиевско, търновско, берковско и др., дето нѣкои лозари съ възприели нѣкаква „своеобразна“ и тъй **невъзможна и безразборно** практикувана рѣзитба на плодна пръчка съ цель за получаване на повече плодъ, че и сега се чудимъ на такава „българска специална“ рѣзитба, чрезъ която не малко лозя съ **безмилостно и преждевременно умъртвени!** И забележителното още е, че стопанините на такива лозя се чудятъ защо лозята имъ скоро загивали.

Времето за рѣзитба.

Изобщо и по принципъ лозата може да се рѣже отъ опадване на листата ѝ до изкарване на нови. Въ действителностъ, обаче, много съ условията и факторите, които определятъ времето — сезона за вършене на рѣзитбата, като: общиятъ мястенъ климатъ, почвата, мястоположението, възрастъта и силата на лозите, ранни и късни пролѣтни слани и пр. Така напр. въ мяста